

Žemaitėjė

Kalnā pakalnės, opaliu gėjės
Vingiou ē jūra laukās – mēškās,
Poikesnės žemės, kap Žemaitėjės,
Vėsam pasaulie nieks nesoras!

Če jouda žemė, če pėlkė kūlė
Žemaitiu žīgius vės mėnavuos;
Če mūsa buočė, kapūs sogolė –
Kas anū vargus besorokous?!

Če kvep unt stala rgėnė douna
Ėš tieva ronku sunkė gauta,
Če saldė pėina muotošė mona
Ėpīlusi šaukė „Gerkėt, vākā!“

Če oužoulīna, žalė pušīnā,
Če mūsa jūra smielė krontūs,
Kuožnos vākutielis nu maža žėna –
Če Žemaitėjė bova ē bus!

Če kartū kartas nu priešu gīnė
Suodības sava, sava nomus,
Brongesnės žemės, kap gėmtėnė,
Vėsam pasaulie nier ē nebūs!

Darželiūs rūtas, lelėjės skleidas,
Žemčiūgu smuoka nieks neatstuos!
Nobraukė sūrius lašus nu veida
Bruolė žemaitė apėnt gėiduos!